

DETEKTIV KJELSSON

VÝZNAMNÝ PLÁN

Daniel Janů

Splendidum družstvo

VÝZNAMNÝ PLÁN

Detektiv Kjelson

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

VÝZNAMNÝ PLÁN

Detektiv Kjelsson

Copyright © Daniel Janů, 2023

Cover © Daniel Janů, 2023

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2023

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-270-3 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-271-0 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-272-7 (PDF)

Obsah

1. Vejle, Majsvangen 5, 15. května 2023, 23:02
 2. Vejle, policejní oddělení, 10:21
 3. Vejle, Staldgaardsgade, 16. května 2023, 07:28
 4. Vejle, policejní budova, 17. května 2023, 08:22
 5. Odense, Tinghusgade, Věznice, 13:10
 6. Vejle, policejní budova, 18. května 2023, 08:04
 7. Vejle, Staldgaardsgade 14, 15:42
 8. Odense, Tinghusgade, Věznice, 19. května 2023, 10:04
 9. Vejle, Spinderigade, 20. května 2023, 10:04
 10. Vejle, policejní oddělení, 13:08
 11. Vejle, policejní budova, 22. května 2023, 10:04
 12. Vejle, Vedelsgade, sídlo firmy Horst & Wensse, 23. května 2023, 07:04
 13. Vejle, policejní budova, 24. května 2023, 08:12
 14. Vejle, Majsvangen 5, 15. května 2023, 22:02
 15. Vejle, policejní budova, 25. května 2023, 08:12
 16. Kodaň, Golden Far Restaurant, 25. května 2023, 12:02
 17. Vejle, policejní oddělení, 26. května 2023, 11:02
- Epilog*

1. Vejle, Majsvangen 5, 15. května 2023, 23:02

Pootevřeným oknem proniká dovnitř půlnoční chlad. Muž ležící na podlaze se pokouší odplazit směrem ke dveřím na terasu. Ve snaze utéct. Zvedá ruku. Je to marné. Přichází zásah, který nadobro zastavuje jeho snažení. Ocelový pohrabáč projede měkkou tkání lidské kůže. Zastaví se až o dřevěnou podlahu. Okamžitě se pod ním vytvoří kaluž krve. Osoba v černých rukavicích stojí a sleduje poslední záchvěvy své oběti. Život muže v tyrkysové košili během následujících vteřin končí.

Neznámá osoba odchází do kuchyně, aby se zbavila otisků na své sklenici. Při tom si zpětně vybavuje situaci, kdy se nenápadné svádění změnilo v boj o život. Alespoň v jeho případě. *Už se nebudu muset dívat na jeho samolibý úsměv. Už nikomu neublíží. Zbývá mi jen vymyslet plán, který svede policii na stopu neznámého vraha. Uklidím po sobě a nikdo nepozná, že zde někdo byl, pomyslí si a nepozorovaně opouští dům.*

O dvě ulice dál si zavolá taxíka, který odveze neznámou osobu do centra Vejle.

Staldgaardsgade 14, 07:42

Astrid Borgansová opouští svůj byt s malým chlapcem, kterého odváží do mateřské školky. Chlapce předá vychovatelce a odjíždí do práce. Cestou do práce si všimne červeného vozu, který jede celou dobu za ní.

O co ti jde?

Vjíždí do Strandgade. Zastaví na parkovišti naproti obchodnímu domu OKALA. Červené BMW parkuje na opačné straně. *Asi už mi hrabe*, pomyslí si Astrid Borgansová a odchází dovnitř.

„Ahoj Astrid?“ překvapí jí hlas zleva.

„Jej!“ Astrid ucukne.

„Vylekala jsem tě? Promiň, to jsem nechtěla.“

„Špatně jsem spala, Helgo,“ svěří se žena s dlouhým blond copem.

„Co pak? Malej tě nenechal?“

Astrid Borgansová zakroučí hlavou.

„Kdepak. Ten má spánek dobrý.“

„Zlé sny?“

„Trochu.“

„Ale něco se děje? Víš dobře, že se to neděje samo sebou.“

„Dostala jsem dopis.“

„Od koho?“

„Od Svena.“

„To je...“

„...Markusův otec,“ přeruší jí Astrid.

„Co chce?“

„Chce mě vidět.“

„Kdy jste se viděli naposledy?“

„Před dvěma roky.“

„Proč tě chce vidět?“ zvědavá Helga naléhá. „Neříkala jsi, že je ve vězení?“

„Jo.“

„Chceš, aby Markus věděl, kdo je jeho otec?“

„Jednou mu to budu muset říct. Zatím mu stačí, když mu řeknu, že pracuje hodně daleko. Má kolem sebe děti, které mají táty u armády. Zatím to moc neřeší.“

„Ale jednou bude.“

„Ano, já vím.“

Ženy pokračují směrem do obchodu s dámskou konfekcí, kde spolu pracují.

Ω

Budova Policie Vejle, 8:45

Kapitán Kjelsson sedí za stolem ve své kanceláři a popíjí čerstvě uvařenou kávu. Jeho partnerka Saffi Romstromová v tuto chvíli přichází do místnosti. Míří do kuchyňky, kde si hodlá připravit čaj. Jako každé ráno.

„Už ho máš na stole,“ ozve se mužský hlas.

„Udělalš mi čaj?“ diví se s úsměvem na tváři.

„Ovšem.“

„Dneska se Iris moc nechtělo,“ podotkne a postaví se vedle jeho stolu.

Kjelsson jen přikývne. Nekomentuje to. Záležitosti školky nechává převážně na Saffi.

„Ale možná, kdybys jednou odvezl Iris do školky, ty, možná...“

Pozvedne obočí.

„Dohodli jsem se, že ji budeš odvážet a vyzvedávat ty, přece,“ podotkne.

„Ano, já vím, ale...“

Jeho slova přeruší strážník Molsen, který vstoupí do místnosti.

„Kapitáne, máme hlášení, že v jednom domě v ulici Majsvangen bylo nalezeno mrtvé tělo.“

„Dobře, díky,“ ozve se Kjelsson a pohlédne na Romstromovou.

„Ani ten čaj si nevypiju.“

„Hm!“

„To je vše, co řekneš?“ Saffi zakroutí hlavou.

„Co bych měl asi říct?“

Seržantka se ušklíbne a vyrazí k věšáku pro kabát, který si před chvílí svlékla.

Cestou k vozu ji Kjelsson sdělí, že mají nového patologa. Saffi mlčky nastupuje do vozu.

„Jo, a nového kolegu.“

„Ještě nějaká novinka?!“ zareaguje Romstromová.

„Zatím je to vše,“ odvětí s úsměvem na tváři a pravou rukou ji pohladí po vlasech.

„Hele!“ ohradí se Saffi. „Kroť se. Víš, co říkal Admunsen. Žádné doteky na pracovišti. Nechtěl by nás rozdělit, když jsme tak skvělý tým,“ podotkne a sáhne rukou po bezpečnostním páse.

„Skvělý tým, jo? Nepamatuji si, že by to v této souvislosti zmínil,“ oponuje ji Kjellsson.

„Nemůže nám to připomínat pořád, abychom nezpyšněli.“

„Nezpyšněli? Vážně? To jde při této profesi?“

„Určitě.“

Hm!

Kjellsson přikývne a startuje služební Volvo XC40 černé barvy.

Ω

Majsvangen, 9:36

Během půl hodiny parkují před domem, kde stojí vůz policejní hlídky. Kriminalisté vystupují. Hned k nim přistupuje aktivní strážník Laensen, aby jim sdělil, co objevili.

„A kdo vás zavolal?“

„Sousedka od naproti,“ ukazuje strážník na dům přes ulici.

„Aha.“

Strážník okamžitě zareagoval na kapitánovo citoslovce.

„V domě, kde jsme našli tělo Keifa Johanssena,“ spustí strážník. „Paní Branssenová uklízí.“

Vysvětluje.

„Má klíče?“

„Ano.“

„Tak nám to ukažte,“ pobídne ho kapitán.

Strážník přikývne a zavede dvojici kriminalistů na místo činu.

Kjelsson se rozhlíží a poté konstatuje, že zavražděný není žádný chudák.

„Asi sis nevšiml toho Lexuse venku,“ podotkne Romstromová.

„Takové auto, nemá každý.“

„Můj strýc ho má,“ ozve se strážník Laensen.“

„Je mi jasné, že to není žádná levná ojetina,“ promluví Kjelsson a zamíří rovnou k tělu.

Zřejmě se nestihl ráno doupravit, pomyslí si vzápětí.

„A ten nový patolog přijde kdy?“ podívá se Saffi na svého kolegu.

„Měl bych jí zavolat,“ odvětlí Kjelsson a sáhne do kapsy pro mobil.

„Takže to bude žena,“ špitne Romstromová a nasazuje si gumové rukavice. „Podívám se na něj, mezitím.“

Přistoupí k tělu a provede rychlé ohledání. *Tím pohrabáčem ho zřejmě vrah dorazil,* pomyslí si s pohledem na železný předmět podél jeho těla.

Kjelsson mezitím zařídil, aby nového patologa přivezli na místo činu. Uklízí telefon.

„Jak zemřel?“

„Zatím jsem našla dvě bodné rány do hrudi, a tím pohrabáčem to ukončil ranou do krku,“ odvětlí Saffi.

„Jistota.“

„Jak to myslíš?!“ pohlédne na něho. „Mohl ho bodnout do zad.“

„Mohl.“

„Podle stop krve, se oběť plazila ke dveřím.“

„Evidentně.“

Kjelsson pokyne hlavou a vyrazí do vedlejší místnosti. Kuchyň.
Čisto. Uklizeno. Žádná snídaně?

„Tělo je ztuhlé, takže zemřel někdy o půlnoci,“ ozve se ženský hlas od dveří.

„Měl tu návštěvu,“ Kjelsson ukazuje na láhev vína, která stála vedle odpadkového koše.

„Ale má zde uklizeno,“ podotkne Saffi. „Chybí tu skleničky. Někdo je umyl a uklidil,“ pokračuje v úvaze. „Byl v tom úmysl, nebo má náš zavražděný rád pořádek?“

Kjelsson jen pokrčí rameny.

O několik minut později vchází do domu elegantní dáma středního věku. Vlnité blond vlasy ji překrývají límeček jejího béžového kabátu.

„A vy jste?!“ ohradí se proti ní okamžitě Romstromová.

„Já jsem...“

„...doktorka Eva Tors, náš nový policejní patolog,“ představuje ji Kjelsson.

„Aha.“

„Moje kolegyně seržantka Romstromová,“ ukazuje na brunetu stojící vedle něho.

„Všimla jsem si těla ve vedlejší místnosti,“ podotkne.

„Je vaše,“ reaguje Kjelsson.

„Budu se muset vrátit pro své věci.“

„Oni vám neřekli, že jedete na místo činu?“ diví se Romstromová.

„Zřejmě se nevyjádřili dost jasně,“ oponuje ji.

„Řekněte hlídce, ať vás odvezou a zřejmě byste si mohla vzít svůj vůz. Pokud jste nemluvila s plukovníkem Admunsenem.“

„Včera.“

Včera? Byla přece neděle, podiví se v duchu seržantka.

„Jeďte zpátky na oddělení, prosím. Já jim zavolám. Chtěl jsem vás představit...“

„...chápu,“ přeruší ho a vyrazí ven.

Kjelsson se mezitím přesune do ložnice. *Zdá se, že v ní nikdo nespál,* pomyslí si.

„Pokud měl návštěvu, rozdali si to v obýváku,“ podotkne Saffi.

„Pokud k něčemu vůbec došlo,“ pochybuje kapitán.

„Láhev vína? Určitě ji nevypil sám,“ oponuje mu Saffi.

„Vino nemusí znamenat sex.“

„Takovej chlap!“

„Jak takovej?“ diví se Kjelsson. „Co je s tebou, Saffi?“

„Nic. Co by se mnou mělo být?“

„Ani ho neznáš.“

„Myslím, že tyhle typy se od sebe moc neliší. Drahá auta, drahé obleky. Myslí úplně jinak než my!“

„Samozřejmě, že ano. Žijí v jiné dimenzi. I když v realitě tohoto světa,“ pokyvuje.

Seržantka mlčky opustila místnost. S kolegou se potkali až venku. Chtěl se jí zeptat, co se děje, ale přijelo stříbrné SUV. Doktorka Tors.

„Jakmile budu hotova na místě činu, odvezu si tělo a provedu pitvu. Odpoledne budete mít pitevní zprávu na stole, detektive.“

Detektive, pousměje se Kjelsson v duchu.

„Díky, doktorko.“

Seržantka vyrazí k vozu. Nastoupí. Nečeká na svého parťáka.

„Co se děje?“ ptá se Kjelsson hned poté, co se posadí na místo řidiče.

„Nic.“

„Chci to vědět!“ tlačí na ní Kjelsson.

„Asi budu muset zajít k doktorovi,“ odvětlí.

„S čím?“

„No, ehm, tam...“

„...k ženskému?“

„Jo.“

„Fajn, zajdi tam hned.“

„Zítřa.“

„Cestou na oddělení tě tam vysadím.“

„To bude stačit...“

„...chci tě mít zdravou, připravenou. A hlavně racionálně myslící.“

Směje se na ní.

„Okej,“ špitne Saffi a souhlasně pokyne hlavou.

Služební vůz vyrazí na Bredballe Mark Vejle a pokračuje k nemocnici. Hned za ní má soukromou praxi ženský doktor.

2. Vejle, policejní oddělení,

10:21

Kapitán Kjellsson vchází do kanceláře plukovníka Admunsena. Na pokyn svého nadřízeného se posadí ke stolu.

„Kdo je ten mrtvý?“ ptá se okamžitě.

„Keif Johanssen.“

„Jak zemřel?“

„Podle předběžného ohledání, dvě bodné rány do hrudi a jedna do krku. Pohrabáčem na ohniště.“

„Pohrabáčem na ohniště?!“ udiví se Admunsen.

„Oběť se zřejmě pokoušela odplazit, ale vrah zasáhl a ukončil tak jeho pokus utéct.“

„Už jste zapojil do práce nového patologa?“

„Ovšem.“

„Z Kodaně na ni pějí chválu.“

„Uvidíme.“

„Už víte, co byl ten Johanssen zač?“

„Ještě ne. Ale zjistíme to.“

„Dobře.“

„Ale už víme, že měl večer návštěvu. Popíjeli víno. Pak zřejmě došlo k nějaké výměně názorů a neznámý Johanssena zabil.“

Loupežnou vraždu jsme vyloučili.“

„Rozumím.“

Admunsen pokyne hlavou. Kjelsson se hned na to zvedne a opustí jeho kancelář.

Ω

Vedelsgade, 12:34

Kjelsson zjistí, že Keif Johansen byl právník ve firmě Horst & Wense. Vyrazí si promluvit s jeho kolegy. Služební vůz zaparkuje na vyhrazeném parkovišti pro majitele karty. Vystoupí a rozhlíží se, když v tom zaslechne nepříjemný pisklavý ženský hlas.

„Tady nemůžete parkovat!“

„Zabral jsem vám místo?“ ptá se Kjelsson a pokračuje k budově s nápisem na plastové tabuli, Horst & Wense.

„Tady parkují jen společníci právnické firmy,“ odpoví mu.

Setkávají se u dveří. Kjelsson vytáhne svůj služební průkaz a vchází dovnitř.

„Jste od policie?“ diví se žena a pokračuje k recepci.

„Ano.“

„A mohu vědět za kým jdete?“

„Kdo vede právnickou firmu Horst & Wense?“

„Pan Horst,“ odvětí mu pohotově.

„A kde ho najdu?“

„Šel se svým bratrem na oběd.“

Aha!

„Pan Wensse má jednání a pak je tu slečna Larsenová. Sedí v druhém patře. Pan Johanssen ještě nedorazil.“

Žena se mezitím přesunula

„Rád bych si tedy promluvil se slečnou Larsenovou.“

„Ovšem,“ přikývne a zvedne telefon. „Zavolám jí, aby o vás věděla.“

Kjelsson kývne a vyrazí do druhého patra. Podle cedule na zdi, se seznamuje se všemi zaměstnanci firmy Horst & Wensse.

Právníci:

Jacob Horst

Samuel Horst

Immar Wensse

Sara Larsenová

Keif Johanssen

Asistentka:

Elli Graen-Elkjar

V druhém patře se setkává s mladou plnoštíhlou obrýlenou blondýnou.

„Jsem Elli Graen-Elkjar, asistentka. Zavedu vás ke slečně Larsenové,“ ukazuje rukou směrem doprava.

Zajímalo by mě, jestli jim jedna asistentka stačí, prolétne mu hlavou a následuje mladou ženu v zeleno bílém kostýmku, který ji vzápětí pochválí.

„Jsou to tyto dveře,“ pronese ženský hlas bez reakce na jeho kompliment.

„Děkuji.“

Kjelsson vstoupí do útulné kanceláře a seznamuje se slečnou Larssenovou.

„Sara Larssenová, jak vám mohu pomoci?“

„Kapitán Kjelsson. Kriminálka,“ ukáže jí svůj odznak a zavře za sebou dveře.

„Kriminálka?“ udiví se Larssenová. „To bude zřejmě něco vážného,“ podotkne s jemným úsměvem na tváři.

„Váš kolega Keif Johanssen byl svém domě nalezen mrtvý.“

„Co-že?“ vyhrkne překvapeně a chytá se stolu.

Vzápětí se posadí na židli. Rozhodně je touto zprávou zaskočena. Možná, že i zdrcena. Krátce na to se rozbřečí.

„Jak dlouho jste znala pana Johanssena?“

„Víte, on byl...“

Zřejmě s ním něco měla, napadá Kjelssona. Nechává ji čas, aby to řekla sama.

„...stýkali jsme se.“

A je to tady. Tajný románek. Možná.

„Zřejmě o tom nikdo nevěděl,“ podotkne policista vzápětí.

„Ne.“

„Kde jste byla včera večer?“

Sara Larssenová zvedne hlavu.

„Myslíte si, že bych ho zabila?“

„Standartní postup, slečno Larssenová. Bez ohledu na to, že pan Johanssen měl včera večer návštěvu.“

„Se mnou ne. Já byla u svých rodičů.“

„Dobře,“ přikývne Kjelsson. „A když se vás zeptám na kolegy tady ve firmě. Neměl s někým nějaký spor?“

„Rozhodně ne. Pan Horst, starší bratr Jakob vede firmu spravedlivým způsobem, a pokud klient přijde za určitým právníkem, je to jeho případ, jestli mi rozumíte.“

Kapitán přikývne.

„A pokud klient přijde za panem Horstem,“ pokračuje slečna Larssenová. „Tak zavolá právníka, který se specializuje přímo na tento případ.“

„Jestli tomu rozumím dobře, tak se právnícká firma Horst & Wensse věnuje, jak trestnímu právu, tak i rozvodovému právu?“

„Samozřejmě,“ přitaká mu slečna Larssenová a dále vysvětluje. „Když pan Horst se svým bratrem Samuelem zakládali tuhle firmu, chtěli mít mnohem širší portfolio, než mají jiné právnícké firmy.“

„A co pan Wensse?“

„Immar?“

„Ano, Immar Wensse.“

„Immar je můj bratranec. Spolehlivý a pracovitý člověk. Hodně této firmě pomohl.“

„Proto se firma jmenuje Horst & Wensse, že?“

„Firma se původně jmenovala Horst & Syn. Ale syn pana Horsta staršího, Ole se nechtěl věnovat právu. Dva měsíce poté objevil Samuel Horst mého bratrance Immara a nabídl mu práci.“

„Takže je to takový malý rodinný podnik,“ podotkne Kjelsson.

„Ano,“ přikývne Sara a utírá si slzy.

„A jestli se mohu zeptat, Immar o vašem vztahu s Keifem Johanssenem věděl?“

„Ne. Nesouhlasil by s tím.“